ЕНЕРГОАТОМ ENERGOATOM
ЧИСТА ЕНЕРГІЯ МАЙБУТНЬОГО

Енергетик

ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКА АЕС НАЕК «ЕНЕРГОАТОМ»

Випуск 23, 16 червня 2022 року

ВІД ПЕРШОЇ ОСОБИ

Дорогі колеги!

14 червня відзначили Всесвітній день донора крові. На нашому підприємстві працює чимало людей, для яких це стало благородною справою життя - 350 працівників здають кров регулярно. 65 наших колег носять звання «Почесний донор України». До них приєднаються незабаром ще 12-ро. На відзначення їх цією нагородою вже подано документи до відповідних інстанцій. Звання «Почесний донор України» присвоюється тим, хто здав кров і її компоненти 40 та більше разів.

Крім того, відділення заготівлі та переробки крові підготувало подання на 2-ох працівників підприємства - Олександра Заболотного з електроцеху та Олександра Коломійця з енергоремонтного підрозділу. Вони здали кров понад 100 разів і отримали право на відзначення державною нагородою «Заслужений донор України».

Завдяки атомникам, які становлять більшість кадрових донорів міста-супутника, в южноукраїнській лікарні не знижується запас крові та за необхідності надається допомога всім мешканцям міста, зокрема й працівникам АЕС. Це важливо сьогодні, оскільки будь-якої миті кров може знадобитися для спасіння життя наших воїнів. Сподіваємось на краще, проте маємо бути готові до будь-яких несподіваних ситуацій.

Щира дяка всім причетним до донорства крові. Завдяки вам було врятовано не одне життя.

Ігор ПОЛОВИЧ,
генеральний директор
ВП ПАЕС

МИ РАЗОМ!

«Червона калина» для ЗСУ

В одному з класів молодшої школи на дошці зроблено такий запис: «Сітки – 18 шт., плащі – 513, ліки – 171.829.00 (на 28.05), снеки 2100 (приблизно 30 г), капці – 61 пара, обереги – 75, тушонка – 24 банки». Це волонтерки громадського об'єднання «Червона калина Півдня» записують, що вдалося зробити.

Вчителі, психологи, вихователі, працівниці АЕС (загалом 26 господинь) згуртувалися на 47-й день війни, щоб бути корисними для країни.

«У нашому місті багато таких громадських об'єднань. Ми усі співпрацюємо між собою, але в кожної організації є свій напрямок роботи. Ми також починали з приготування їжі для бійців Збройних сил України... Але потім почалися дощі. І ми зрозуміли, що треба щось робити, щоб вони не мокли в окопах», - розповідає волонтерка та депутатка Южноукраїнської міської ради Ольга Андрєєва.

Тканину знайшли в Одесі на сьомому кілометрі. Вона цупка і разом з тим легка, не продувається вітром і не легкозаймиста, як поліестер. Перевага також у тому, що вона має маскувальний принт. Гроші на закупівлю тканини (150 тисяч гривень) було виділено з фонду «Допомога захисникам України». Це кошти, які працівники АЕС щомісяця відраховують зі своїх заробітних плат на допомогу армії.

Свої перші вироби майстрині протестували на бійцях ЗСУ і отримали чимало замовлень. Чоловіків, які нещодавно були призвані до лав Збройних сил від Южноукраїнської громади, споряджали і волонтери «Червоної калини».

Ще один напрям роботи цього громадського об'єднання - забезпечення військовослужбовців ліками. За час своєї діяльності волонтерам вдалося закупити медикаментів на 300 тисяч гривень. Більшу частину їх уже передали за призначенням. За цю роботу відповідає Ольга Слабенко: «Ми зв'язуємося з медичними працівниками частин, і вони називають свої потреби. У придбанні медикаментів нам допомагає АТ «СГ «ТАС». Вони дозволили працівникам ПАЕС перераховувати нам кошти, що передбачені на додаткові послуги. Хто скільки може».

У цій групі волонтерів є майстриня, яка любить малювати, це її захоплення. Нині Тетяна Диновська дуже часто зображує війну. На кожен день у неї свій епізод. Багато малюнків про Маріуполь - про дітей, про бійців полку «Азов».

«Такі громадські організації об'єднують людей. Спільна робота також допомагає пережити важкі емоційні часи, - каже волонтерка Ліна Лац.- Ми обговорюємо усі наші проблеми, обмірковуємо, що можемо ще зробити».

Ці жінки надихають. Спілкування з ними ще раз підтвердило - якщо кожен буде робити щось корисне для своєї країни, тоді обов'язково переможемо.

Юлія ДІКУСАР
Фото Світлана Костенюк

ЯК ЖИВЕШ, ВОЗНЕСЕНЩИНО?

Спартак Гукасян: «Мусимо працювати не гірше, та навіть краще, ніж до війни»

Від Вознесенщини фронт відійшов і ворог відступив. Попри загрозу обстрілів і бомбувань тут триває активна робота з відновлення нормального життя. На передній план виходить діяльність бізнесу, підприємств і організацій. Водночас не менш важливо забезпечити потреби людей, зокрема біженців, які знайшли тимчасовий прихисток практично в кожній громаді. Як нині вдається зорганізувати економіку району та налагодити життя його постійних і тимчасових мешканців? Яку роль у цьому процесі відведено «районному парламенту»? Сьогоднішній наш співрозмовник – Спартак ГУКАСЯН, голова Вознесенської районної ради:

- Скажу одразу: райрада працює. В умовах війни, дещо в іншому форматі, але робота не припиняється.

Почну з себе. З першого дня воєнних дій я - на місці, нікуди не від'їжджав. Працюю, відповідно до функцій очільника районної ради і згідно з тими умовами, з якими наша країна зіткнулася, – це війна. Разом з очільниками громад і керівництвом військової комендатури району вибудовуємо оборонні лінії, формуємо гуманітарну допомогу, організовуємо перевезення сімей, які потребують допомоги, ведемо іншу необхідну на сьогоднішній день роботу.

Усі ми добре знаємо, що в перші дні березня бойові дії велися безпосередньо у Вознесенській, Єланецькій, Бузькій, Прибужанівській і Дорошівській територіальних громадах. Тож зрозуміло, що збирати депутатів, проводити сесії та пленарні засідання було вкрай важко. Увесь цей час ми з моїм заступником перебували на своїх місцях, а працівники апарату райради виконували роботу у віддаленому режимі. І вже два місяці як працюємо без перебоїв, практично щодня тримаємо зв'язок із депутатами. Багато наших обранців, як і має бути, знаходяться в своїх громадах, допомагають землякам конкретними діями. Хтось займається гуманітарною допомогою, хтось вступив до тероборони і до сьогодні несе службу в добровольчих батальйонах із захисту населення та території.

Остання сесія райради була 23 лютого 2022 року. За день до того, як почалася війна. Одним із головних питань на той час була якраз підтримка бюджетом тероборони. Наступну сесію, з огляду на сьогоднішні події, ми зможемо провести вже в червні. Усі повноваження як обласної, так і районної ради, згідно з Законом про місцеве самоврядування, залишаються.

Водночас ми прекрасно розуміємо, що з 24 лютого наказом Президента за згодою Верховної Ради всі районні державні адміністрації, яким безпосередньо райрада делегує повноваження, стали районними військовими адміністраціями і виконують дещо інші функції, ніж були до війни. Перш за все, це штаби оборони, робота з представниками Збройних сил України, тероборони, іншими гілками влади. При тому ми не повинні забувати, що країна має жити, економіка працювати, податки сплачуватися. Тож питань додалося, і скажу чесно: роботи стало вдвічі більше.

Завдяки децентралізації, ми, наприклад, виграємо в тому, що отримали можливість більш детально займатися соціальними та економічними питаннями як у громадах, так і в цілому в районі.

- Продовжуючи тему економіки, - про бюджет району. Як і наскільки він сьогодні наповнюється? Яка роль райради в його розподілі?

- Почнемо з того, що ще до війни бюджетним і податковим кодексами наповнення районних бюджетів на централізованому рівні було зупинено. Почалася друга стадія децентралізації, коли кожна громада стає самостійною. Тобто ми можемо працювати лише в тому форматі та в тих фінансових обсягах, які залишилися. У бюджетному кодексі це називається вільні залишки. У районному бюджеті є вони і безпосередньо та субвенція, яка надається державою та громадами району для оплати праці працівників апарату райради. Усі інші кошти, які до цього надходили до бюджету району, нині розподіляються на кожну громаду окремо.

Якщо вести мову про громади, їх у нас в районі 13, то, перш за все, дуже хочу їм подякувати. Простим громадянам, які, попри те, що нині всім тяжко, оплачують комунальні послуги, перераховують податки та інше. Бізнесу, який сьогодні не лише допомагає в тому, щоб оборона району та кожної громади була на найвищому рівні, а й сплаченими податками наповнює бюджет. Головам громад, які, не зважаючи на військові дії, виконують свої обов'язки, працюють з бізнесом, з сільгоспвиробниками, теж забезпечують поповнення бюджету. Завдячуючи їм усім, кожна громада Вознесенського району виконує свій бюджет на тому рівні, який на сьогодні є плановим.

- На Вознесенщині знайшли прихисток чимало біженців, які рятуються від війни. Наскільки вагома благодійна допомога, що надходить до району і яку наші громади надають тимчасово переміщеним особам?

- Я скажу так: Вознесенськ нині є центром гуманітарної допомоги. Тому що, по-перше, це місто районного значення, а по-друге, це логістично дуже ефективно. Тож більша частина гуманітарної допомоги надходить саме до Вознесенська для подальшого розподілу в громади району. Щодо компаній і підприємств-благодійників, то їх дуже багато. Від цілої низки європейських і американських фірм до місцевого бізнесу, який розвивається тут, у нас на місці. Допомагають усім: населенню - продуктами харчування, побутовою хімією, ліками, захисникам - військовою формою тощо. Надає гуманітарну допомогу як жителям громад, так і представникам добровольчих батальйонів і штаб народного депутата України Артема Чорноморова.

Думаю, не буде перебільшенням сказати, що кожен мешканець наших громад на теперішній час має все необхідне, що дозволяє йому не занижувати свій рівень життя.

На сьогоднішній день тільки офіційно у Вознесенському районі проживають більш ніж 11 тисяч переселенців. Їх прийняла практично кожна громада. Надають належні побутові послуги, житло та інші пакети гуманітарної допомоги, якої потребують ці люди. Я стовідсотково переконаний, що ми не знайдемо сьогодні якусь сім'ю переселенців, яка може сказати, що щось вони не отримали та щось їм не надала місцева чи державна влада. Всі повноцінно працюють на те, щоб люди не відчували дискомфорт, перебуваючи не в своїх оселях, не у себе вдома.

- Чесно кажучи, Южноукраїнськ зі зміною статусу, – увійшовши до складу Вознесенського району, не відчув істотних змін. Яка роль райради в життєдіяльності міста енергетиків? Яку роль відіграє містосупутник ПАЕС у житті району?

- Я ніколи не поділяв, а на сьогоднішній час війни тим більш не поділяю ані людей, ані наші населені пункти на статуси. Переконаний: все, що можна робити, треба робити, і не за статусом, а просто по-людськи.

Понад 100 днів ми протистоїмо сильному та зухвалому агресору завдяки й тому, що, не зважаючи на якісь повноваження, кожна громада, зокрема й громада Южноукраїнська та колектив Південноукраїнської АЕС, допомагають повноцінно всім, чим можуть для посилення власної та загальної обороноздатності. Так, за допомогою Южноукраїнської міської ради на тому етапі війни було фінансово підтримано створення додаткових опорних пунктів, блокпостів, окопів, бліндажів. Скажу, що Южноукраїнська міська рада надала допомогу районній військовій адміністрації від місцевого бюджету для того, щоб ефективніше та оперативніше створити ці оборонні споруди.

Тож без перебільшення зазначу, що тісне співробітництво в нас існує зі всіма громадами, з усіма бюджетами та з усіма підприємствами і представниками бізнесу. І я думаю, що саме це нам допомагає сьогодні триматися. Дуже вдячний, знову ж таки, всім представникам влади – і на рівні адміністрації, і нашому місцевому депутатському корпусу, і народному депутату Артему Чорноморову за спільну позицію та взаємодопомогу. 24 лютого, коли почалася війна, ми без зайвих команд самостійно згуртувалися: рили окопи, створювали блокпости, вивозили плити, ставили блоки, перекривали дороги, знімали дорожні знаки, які могли б вказати напрямок ворогу. Тобто, вже з першого дня війни всі працювали на те, щоб створити оборону району.

Пам'ятаю, коли 26-27 лютого приїхали військові, які мали безпосередньо тримати оборону та захищати район, вони були дуже здивовані, що кожен мешканець, кожен голова громади, кожен представник влади, бізнесу, соціальної сфери був на своєму місці і робив те, що необхідно для оборони Вознесенська. Навіть молодь 14-16 років таскала ці мішки з піском і виставляла блокпости. Бабусі й дідусі приносили пиріжки, щоб людям було на цих блокпостах що їсти. Представники бізнесу надавали техніку. Я ще такого не бачив, щоб люди так об'єдналися. Це було фантастично.

Вважаю, що саме завдяки нашій згуртованості та допомозі представникам ЗСУ, яким велика шана та подяка, вдалося відбити ту атаку, а Вознесенщині стати одним з небагатьох регіонів України, який ворог не зміг здолати та пройти далі.

Закінчення на четвертій сторінці

ЯК ЖИВЕШ, ВОЗНЕСЕНЩИНО?

Спартак Гукасян: «Мусимо працювати не гірше, та навіть краще, ніж до війни»

Закінчення. Початок на сторінках 2-3.

- Пропоную Вам, пане голово, декілька бліц-питань. Сподіваюсь, відповіді допоможуть нашим читачам краще Вас зрозуміти як людину.

- Чи важко бути лідером району в непростий час війни?

- Знаєте, що я вам скажу. Якби я був один і біля мене не стояли ті харизматичні лідери, які представляють нині кожну громаду і ту ж саму військову адміністрацію, мабуть, було б тяжко. Та коли вони поруч, у нас одна мета і ми єдині в спільній справі, все інше відступає. Чесно, були дні, коли 24/7 треба було бути «в тонусі» - ухвалювати рішення, відповідати на дзвінки, координувати, виконувати поставлені задачі, бути практично в різних місцях одночасно. І завдяки тому, що я маю таку підтримку, і все вирішується і виконується командно, все вдається і мені не важко.

- Ваше найвдаліше рішення та найбільше розчарування за той час, що Ви очолюєте райраду загалом і за місяці війни?

- Щоб робота була ефективною, на результат треба працювати кожного дня. Вдалих рішень без підґрунтя щоденної праці не буває. На мою думку, до позитивного результату веде низка послідовних вивірених дій. І це, як розумієте, не якесь одне вдале рішення, а аналіз і кропітка підготовка.

Не можу сказати, що за час очолення районної ради було й щось таке, що не вдалося зробити. Наш район в усі часи був лідером за багатьма напрямами роботи в області, а за деякими – і в країні. Працювати тут завжди приємно.

- Ваше особисте найбільше випробування на міцність за цей період?

- Перше, це, мабуть, ті дні, коли безпосередньо йшли бої у Вознесенську, в Раковому та Новогригорівці. Всі ми з плоті і крові. І коли поруч свистять кулі, рвуться міни, наступають ворожі танки, усвідомлюєш, що все для тебе може скінчитися в одну мить. А попри це прекрасно розумієш, що на тебе дивляться мешканці. І якщо не давити свій страх і не стояти міцно на ногах, це зародить у людей думку про можливість поразки. Тому пишаюся, що це випробування ми всі разом витримали.

А друге… Так склалося, що останні 2 роки я живу у Вознесенську, а сім'я – дружина та дві донечки - переважно мешкають в Миколаєві. Останній раз я бачив їх за 2 тижні до війни. Коли все почалося, я не зміг покинути свій район. У перші найтяжчі дні вони залишалися в обласному центрі й лише згодом змогли евакуюватися одним з гуманітарних коридорів. Дуже за них хвилювався. І дуже за ними скучив, бо не бачив уже понад 120 днів. Знаєте, в житті бувають різні часи: війна, зруйнована економіка, соціальні проблеми, побутова невлаштованість – це все можна пережити й перебороти. А от те, що не бачу рідних, для мене це таки випробування.

- Чи маєте що додати до нашої розмови?

- Я повторюю це на кожному засіданні штабу оборони і додам зараз: нині перед нами чимало викликів і дуже багато питань, починаючи з бюджетних і закінчуючи соціально-економічними, які ми маємо вирішувати лише спільними зусиллями. На теперішній час ми перебуваємо не так близько до фронту, поблизу Вознесенського району і його громад не точаться бойові дії, тож, думаю, ми вже найближчим часом повернемося до нашого вже звичного формату роботи: збиратимемося щотижня з головами громад при військовій адміністрації та розв'язуватимемо спільні проблеми. Мусимо працювати не гірше, та навіть краще, ніж до війни. Вірю в нашу єдність і в наші Збройні сили – ми обов'язково переможемо, і тільки так. І тільки до Перемоги!

Розмову вела Галина МЕДВІНСЬКА

ВЛАДА ЗА РОБОТОЮ

На засіданні виконкому

Восьмого червня відбулося чергове засідання виконавчого комітету Южноукраїнської міської ради. Серед розглянутих питань – зміни до бюджету, фінансові плани комунальних підприємств та підготовка до осінньо-зимового періоду.

Засідання виконавчого комітету розпочалося із внесення змін до бюджету. З оголошенням воєнного стану саме на цей колегіальний орган Кабінет Міністрів України поклав вирішення фінансових питань. У мирні часи їх зазвичай довіряють міській раді.

Отже, відповідно до проєкту рішення, передбачалося фінансування програми щодо організації мобілізаційної роботи та територіальної оборони, а також допомоги військовим. Також гроші потрібні на поточний ремонт костянтинівського водопроводу, міських теплових мереж по вулиці Дружби народів, відновлення дороги в Костянтинівці та Бузькому, видалення сухостійних дерев і виплату матеріальної допомоги на поховання загиблих воїнів.

Найбільшу суму цього разу передбачили для підготовки певної ділянки трубопроводу до опалювального періоду. «З метою підготовки до опалювального сезону управлінням житлово-комунального господарства та комунальним підприємством «Теплопостачання та водоканалізаційне господарство» за рахунок коштів вільного залишку планується передбачити кошти у сумі 1 млн 353 тис 100 грн на програму реформування та розвитку ЖКГ. Йдеться про придбання матеріалів, які необхідні для виконання ремонтних робіт на ділянці трубопроводів мереж опалення та гарячого водопостачання від третього ТРП до ТК302А в районі житлового будинку №19 по проспекту Незалежності», - зазначила начальник фінансового управління Южноукраїнської міської ради Тетяна Гончарова.

Зміни до міського бюджету підтримали всі 13-ро присутніх на засіданні членів виконавчого комітету. Знайшла розуміння і пропозиція Ігоря Латія. Староста Іванівки наполягав на створенні двох комісій. Одна з них має перевірити здійснення нарахувань та виплат коштів членам територіальної оборони, друга займеться їх харчуванням (перевіркою норм, процесу забезпечення та дотримання обліковості).

Особливу увагу комісії мають звернути на забезпечення людей, які несуть охорону за межами міста і в селах, наголосив Ігор Латій. Його пропозицію затвердили протокольним дорученням й узялися до розгляду фінансових планів комунальних підприємств на поточний рік. Відповідно відзвітували про результат їхньої роботи у 2021 році. За словами заступника управління економічного розвитку, з 8 підприємств, 7 спрацювали з прибутком. Це житлово-експлуатаційне об'єднання, Критий ринок, бюро технічної інвентаризації, служба комунального господарства, «Кобзар», центр первинної медико-санітарної допомоги та багатопрофільна лікарня. Збитковим виявилося лише одне підприємство. Це КП ТВКГ. Загальна сума збитків склала 52, 5 млн. грн.

Відповідно до розробленого проєкту рішення, у 2022 році ситуація не зміниться. Переважна частина підприємств залишиться прибутковими, а комунальне підприємство «Теплопостачання та водоканалізаційне господарство» спрацює у збиток. Орієнтовні втрати складуть 23,5 мільйони гривень. «Основною причиною збиткової діяльності цього підприємства є те, що нові тарифи на постачання теплової енергії та гарячої води вступили в дію лише з 1 квітня 2022 року. Також абонентську плату було введено не з початку року, а частково з березня, частково з квітня. Тому, підприємство планує збитки», - прокоментувала ситуацію заступник начальника управління економічного розвитку Тетяна Тацієнко.

Попри ситуацію, що склалася, фінансові плани та фонд оплати праці для комунальних підприємств затвердили одностайно. Також погодили річний план Південноукраїнської АЕС та підтримали проєкт рішення про підготовку житлового фонду, об'єктів соціальної сфери, тепло-, водопостачання та водовідведення до роботи в осінньо-зимовий період. Останнім передбачено виконання низки заходів з підготовки до зими. Їх виконання контролюватиме спеціально створений міський штаб. Загалом члени виконавчого комітету розглянули 14 питань порядку денного.

Ірина ПАВЛОВА

ПЕРСОНАЛ

Дмитро Шаміс: «Війна не робить послаблень»

Робота АЕС – цілодобовий процес. У ньому немає перерви. Зате є велика відповідальність, яка потребує максимально високої кваліфікації працівників. Тому підтримання професійних навичок атомників - справа надважлива, обов'язкова, і триває вона впродовж усієї трудової діяльності. Навчання та тренування не зупиняються й під час війни.

Саме оперативний і експлуатаційний персонал обслуговує атомне обладнання та веде технологічні режими, що забезпечують надійну і безпечну роботу станції. Блочний щит керування - БЩК - є центром управління енергоблоком АЕС. Звідси керують основним обладнанням. Оперативники ВП «Південноукраїнська АЕС» підпорядковуються начальникам змін енергоблоків і цехів, а ті – начальнику зміни станції. «Наша робота вимагає дуже серйозної професійної підготовки, компетентності, уваги та відповідальності. Щоб керувати людьми та розуміти, як працює обладнання, потрібно пройти всі кар'єрні сходинки від оператора до керівника зміни», - зауважує старший начальник зміни ПАЕС Андрій Паляцький.

На Південноукраїнській АЕС працює майже 1000 оперативників. Усі вони входять до 7 змін, 2 з яких - резервні. До призначення на самостійну роботу персонал проходить теоретичну підготовку, навчання на робочому місці, перевірку норм і правил, виробничих і посадових інструкцій.

Підготовка персоналу здійснюється в навчально-тренувальному центрі атомної станції (НТЦ). Його фахівці ведуть навчально-методичну роботу, розробляють програми протиаварійних тренувань. Також на базі НТЦ функціонує відділ психолого-педагогічного забезпечення. Його фахівці виконують періодичні психофізіологічні обстеження оперативного персоналу, надають йому психологічну та педагогічну підтримку, допомагають адаптуватися, підвищити ефективність роботи в зміні. У підсумку все це сприяє підвищенню професійних якостей працівників і формуванню навичок безпечної експлуатації АЕС. Торік на базі центру пройшли навчання та підтвердили кваліфікацію 3173 працівники керівного, оперативного та ремонтного персоналу.

Технічна база НТЦ налічує два повномасштабні тренажери: ПМТ-1, де закріплює практичні навички персонал першої черги АЕС (енергоблоки №1 і №2), та ПМТ-3 (для другої черги АЕС, енергоблок №3); автоматизовані навчальні системи; комп'ютерні класи. На ПМТ-1,3 працівники блочних щитів керування відпрацьовують свої дії в умовах різних сценаріїв, зокрема й найскладніших та навіть мінімально імовірних.

Курс підтримання кваліфікації оперативник проходить за 80-годинною програмою. «Професійна підготовка персоналу є найвищим пріоритетом. Війна не робить послаблень. У цей складний період вимоги до професіоналів-атомників навіть ще суворіші, бо саме АЕС нині є форпостом підтримки стабільної роботи енергосистеми. Тому колектив нашого навчально-тренувального центру використовує всі можливості для підтримки кваліфікації атомників, – наголошує заступник начальника НТЦ Дмитро Шаміс. – Так, наразі триває початкова підготовка кандидатів на посади та періодична підтримка кваліфікації функціонуючих працівників відповідно до затверджених планів-графіків. 9 травня закінчили навчання оперативники на ПМТ-3. Метою тренування було уникнення помилок персоналу під час пускових операцій на енергоблоці після закінчення планово-попереджувального ремонту».

«Сучасна система підтримки кваліфікації працівників є запорукою надійної та безпечної експлуатації атомної станції. Вагомою частиною роботи нашого підрозділу є підготовка та підтримання кваліфікації ліцензованого персоналу», - зазначає головний фахівець з атомних електростанцій - начальник навчально-тренувального центру Олександр Занозін.

Він зауважує, що процедура отримання ліцензії є досить складною і формується з п'яти етапів: відбір та підготовка кандидата, перевірка знань, подання відповідних документів до Державної інспекції ядерного регулювання України, розгляд цих документів і, врешті, ухвалення рішення про видання ліцензії або відмову в ній. Важливою умовою для кандидата або ліцензованого спеціаліста є наявність відповідної профільної освіти та стажу роботи (не менше двох років на оперативних посадах). На підготовку фахівця такого рівня витрачаються десятиліття та значні кошти.

На Південноукраїнській АЕС, згідно з Постановою КМУ №1683 від 08.11.2000 р., ліцензуванню з безпосереднього управління реакторною установкою підлягають посади начальника зміни черги, начальника зміни реакторного цеху, провідного інженера управління реактором та начальника зміни атомної станції - на право прийняття рішень. На майданчику ПАЕС ліцензії на право управління реакторною установкою мають 88 осіб. Така ліцензія видається строком на два роки з можливістю її подовження. Права, що надаються ліцензією, не можна передавати або поширювати на іншу особу.

Минулоріч до програми початкової підготовки та підтримання кваліфікації операторів БЩУ і начальників змін було впроваджено власну розробку фахівців навчально-тренувального центру ПАЕС - тренажер «STAR». Його створено програмістами та психологами НТЦ з урахуванням досвіду реалізації аналогічного проєкту на словацькій АЕС Моховце та Рівненської АЕС. Тренажер використовують психологи та інструктори НТЦ на практичних заняттях з оперативним персоналом. Завдання тренажера – попередити помилки працівника за рахунок відпрацювання навичок самоконтролю. Призначення - розвиток критичної позиції та підвищення мотивації виконавця до застосування якраз самоконтролю у власній роботі.

Унікальність тренажера «STAR» полягає в можливості контролювати та аналізувати дії працівника через спеціально розроблене програмне забезпечення. А для психологів це ще й своєрідний інструмент, який дає можливість формувати базу даних поведінкових реакцій на різноманітні сценарії розвитку подій. Таким чином з одного боку відпрацьовуються дії до рівня їх впевненого виконання, а з іншого – ведеться робота з виключення помилок через механічні дії. У майбутньому фахівці центру планують вдосконалити проєкт, поповнивши його новими функціями.

Резюмуючи все зазначене, фахівці навчально-тренувального центру ВП ПАЕС запевняють: підтримка кваліфікації працівників Південноукраїнської атомної електростанції здійснюється на високому рівні та з урахуванням усіх складників та чинників.

Світлана КОСТЕНЮК

ПРИЙМІТЬ ВІТАННЯ!

Ми всім колективом управління кадрів вітаємо з виходом на пенсію нашу шановну колегу — інженера другої категорії-керівника групи комплектації кадрів відділу кадрової політики управління кадрів

Людмилу Олександрівну Арабаджи.

Майже 29 років свого трудового життя вона віддано та професійно виконувала свої посадові обов'язки, велика кількість трудових історій працівників ВП ПАЕС починалась і закінчувалась саме за участі нашої Людмили Олександрівни. Не одному поколінню працівників кадрів вона передала свій досвід, свою енергію та сили завжди тримати руку на пульсі кадрівського напряму!

Шановна
Людмило Олександрівно!

Пролетіло багато років з тих пір, як з'явився перший запис у Вашій трудовій книжці, немало сплинуло часу з моменту як Ви працюєте в управлінні кадрів! Ви— приклад працьовитості, цілеспрямованості, гарного наставника, помічника та доброї колеги! Вітаємо Вас та бажаємо оптимістичних настроїв життя! Нехай у Вашому «життєвому штаті» будуть завжди присутні здоров'я та щастя, а для своїх близьких та рідних залишайтеся назавжди найцінніші «кадром»! Стабільного благополуччя, мирного неба та радісних зустрічей! Бажаємо і на пенсії залишатися такою активною людиною, з оптимізмом дивитися в майбутнє та насолоджуватись заслуженим відпочинком!

ДО УВАГИ!

Не будьмо байдужими!

Комунальний заклад «Територіальний центр соціального обслуговування (надання соціальних послуг) Южноукраїнської міської територіальної громади» звертається до вас з проханням не бути байдужими та у разі виявлення одиноких та одинокопроживаючих громадян похилого віку, осіб з інвалідністю, які потребують соціальної підтримки та допомоги, повідомляти територіальний центр соціального обслуговування за телефонами: **5-55-37, 0689451900** або звертатися за адресою: **б-р Цвіточний 4, каб. 3, 4.**

У разі потреби у надомному обслуговуванні прохання звертатися до завідувача відділення соціальної допомоги вдома за телефоном: **0678722417** (Старченко Любов Анатоліївна).

***

Запрошує «Южноукраїнська дитячо-юнацька спортивна школа»

З 1 червня 2022 року поновлено навчально - тренувальні заняття на відділенні плавання комунального закладу «Южноукраїнська дитячо-юнацька спортивна школа» для вихованців 12+.

На спортивному майданчику проводяться заняття з загально-фізичної підготовки, естафети та спортивні ігри.

У період воєнного стану для вихованців забезпечено укриття в разі тривоги.

«Южноукраїнська дитячо-юнацька спортивна школа» запрошує приєднуватись до занять дітей з числа тимчасових переселенців.

***

Увага! Є робота!

КНП «Южноукраїнська міська багатопрофільна лікарня» запрошує на роботу лікаря-нарколога, терапевта, травматолога та невропатолога, педіатра,

За додатковою інформацією звертатися у відділ кадрів лікарні.

Контактний телефон: (05136) 4-62-62

***

Запрошує тренажерна зала СК «Олімп»

Заняття для відвідувачів віком 12+
Ціни абонементів:
3 відвідування – 85 грн.
6 відвідувань – 160 грн.
12 відвідувань – 250 грн.
разове – 35 грн/1 год.
Графік роботи:
щодня 09:00-20:00;
обідня перерва: 14:00-15:00.
Довідки за телефонами:
(05136) 5-98-75 каса;
(05136) 5-59-10 вахта.

Енергетик
Газета ВП ПАЕС
Адреса: 55000 Миколаївська обл., м.Южноукраїнськ, бул. Шевченка, 8а, ІЦ "Імпульс", 2 поверх
Тел.: (05136) 5-76-91
Тел.: (05136) факс 5-94-00
E-mail: smi@sunpp.atom.gov.ua
Реєстраційне свідоцтво №81 серії МК видане 30.V. 1994 р.
Читайте нас на www.sunpp.mk.ua
Відповідальна за випуск Бондаренко О.О.
Наклад 1000 примірників
Виготовлено в друкарні ВП ПАЕС
Розповсюджується безкоштовно